

دکتر کوین ای. فردریک، والدنسیان، درس ۱ ریشه‌های تغییر کیش والدو (۱۱۷۲-۱۲۰۷ میلادی)

کوین فردریک و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

من دکتر کوین فردریک هستم که تاریخ والدوسیان را تدریس می‌کنم. این جلسه اول، ریشه‌های تغییر کیش والدو است.

صبح بخیر. اسم من کوین فردریک است. من کشیش کلیسای پروتستان والدنسیان در والدسه، کارولینای شمالی هستم.

من تقریباً 10 سال است که به این جماعت خدمت می‌کنم. به عنوان بخشی از نقشم در این جماعت، وقتی به اینجا آمدم، متوجه شدم که به دلیل میراث غنی و عظیمی که این جماعت در پیشینه خود دارد، نیاز به توسعه تاریخ مردم والدنسیان واقعاً احساس می‌شود. بیش از 50٪ از اعضای این کلیسا از تبار والدنسیان هستند.

از این منظر، من تعدادی موعظه در مورد تاریخ والدنسیان تدوین کرده‌ام. ما قصد داریم با پیترو والدو، بنیانگذار جنبش والدنسیان، شروع کنیم. ما در واقع او را والدو می‌نامیم.

والد نام فرانسوی او بود و او مردی است که در شکل‌گیری این جنبش نقش مهمی داشت. اما ابتدا دوست دارم با خواندن آیاتی از لوقا ۱۸ شروع کنم. این یکی از تقریباً سه آیه محوری و مهم کتاب مقدس است که والدو از آنها الهام گرفته است.

از لوقا ۱۸، حاکمی از او پرسید، ای استاد خوب، برای به ارث بردن حیات جاودان چه باید بکنم؟ عیسی به او گفت، چرا مرا نیکو می‌نامی؟ هیچ‌کس جز خدا نیکو نیست. تو احکام را می‌دانی: زنا نکن، قتل نکن، دزدی نکن، شهادت دروغ نده، و به پدر و مادرت احترام بگذار. او پاسخ داد: من از جوانی همه اینها را رعایت کرده‌ام.

وقتی عیسی این را شنید، به او گفت: «هنوز یک چیز کم است. هر چه داری بفروش و پولش را بین فقرا تقسیم کن که در آسمان گنج خواهی داشت. سپس بیا و مرا پیروی کن.»

اما وقتی این را شنید، غمگین شد، زیرا بسیار ثروتمند بود. عیسی به او نگاه کرد و گفت که چقدر ورود ثروتمندان به پادشاهی خدا دشوار است. در واقع، گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسان‌تر از ورود ثروتمند به پادشاهی خداست.

این کلام خداوند است. شکر خدا. ای معلم خوب، برای به ارث بردن حیات جاودان چه باید بکنم؟ مسیحیان در طول اعصار، هنگام تعمق در رابطه خود با خدا، این سؤال را از خود می‌پرسیده‌اند.

و اغلب، روشی که آنها برای زندگی خود انتخاب می‌کردند، کاملاً متفاوت از پاسخی بود که عیسی آن روز به مرد جوان ثروتمند ارائه داد. مرد جوان ثروتمند از به کارگیری صرف دستورالعمل‌های کتاب مقدس برای انجام فرامین تورات راضی نبود و به دنبال معنای عمیق‌تری در زندگی خود بود. در پاسخ، عیسی مرد جوان ثروتمند را به چالش کشید که دارایی‌های خود را بفروشد و پول آن را به فقرا بدهد، و در بهشت گنج خواهد داشت.

پس بیایید و از من پیروی کنید. افراد زیادی در این عصر یا هر عصر دیگری تا به حال این دستورالعمل را مو به مو دنبال نکرده‌اند. این دستورالعمل آنقدر کامل و سخت است که اطاعت کامل را می‌طلبد.

این داستانی است که ریشه‌های جنبشی را که توسط مردی به نام والدو در قرن دوازدهم آغاز شد، شرح می‌دهد. او پس از مواجهه با فرمان کتاب مقدس، تلاش کرد تا مطابق نص دستورالعمل‌های عیسی مسیح زندگی کند. والدو، که به فرانسوی والدز نامیده می‌شود، تاجر ثروتمندی بود که ثروت خود را در اواخر قرن دوازدهم در تجارت تجاری لیون فرانسه به دست آورد و همچنین مردی مذهبی و وفادار به کلیسای کاتولیک بود. والدو به عنوان یک شهروند ثروتمند، یک رهبر تجاری و یک مسیحی معتقد، با رهبر کلیسای روم ارتباط خوبی داشت.

برخی از سوابق نشان می‌دهد که او احتمالاً نقش رهبری غیرروحانی را در کلیسای لیون ایفا کرده است. شهر رو به رشد لیون در قرن دوازدهم فرانسه، یک جامعه تجاری فرهنگی و پررونق بود. همچنین این شهر مرکز منطقه‌ای کلیسای روم با اسقف مخصوص به خود بود.

در سال‌های منتهی به تغییر مذهب والدو و زندگی فقیرانه‌اش، والدو دو نفر از رهبران کلیسا را که به زبان لاتین مسلط بودند، مأمور کرده بود تا بخش‌هایی از کتاب مقدس را برای او به زبان رایج منطقه ترجمه کنند تا او بتواند متون مقدس را برای خودش بخواند و مطالعه کند. چنین درخواستی در قرن دوازدهم غیرمعمول بود و به دلیل ابهام نسبی آن، توجه سلسله مراتب کاتولیک را جلب نکرد. بنابراین، درخواست والدو برای ترجمه بخش‌هایی از کتاب مقدس به زبان بومی، از دید سلسله مراتب کلیسا پنهان ماند و غیرقانونی تلقی نشد.

والدو این متون مقدس ترجمه شده را مطالعه کرد و آنها را با رهبران مذهبی مورد بحث قرار داد. سپس معنای آنها را به معنای واقعی کلمه و در ارتباط با زندگی خودش تفسیر کرد. این فرض که برای والدو در قرن دوازدهم، فروش ثروتش، بخشیدن تمام دارایی‌های فقرا و اتخاذ یک زندگی فقیرانه بسیار آسان‌تر از کسی در قرن ما بوده نادرست خواهد بود.

در قرن دوازدهم، چیزی به عنوان شبکه تأمین اجتماعی به جز صدقه وجود نداشت، در حالی که امروزه ترکیبی از خدمات دولتی و غیرانتفاعی برای فقرا ارائه می‌شود. باید اذعان کرد که تصمیم والدو برای گرفتن چنین تصمیمی، برای هر فردی در هر سنی، یک جهش بزرگ ایمانی بود. اسناد تاریخی ناقصی در مورد زندگی والدو و تغییر مذهب او موجود است.

با این حال، برخی حقایق آشکار می‌شوند که به عنوان مرجع تاریخی عمل می‌کنند. سوابق تاریخی نشان می‌دهد که در سال ۱۱۷۲، خشکسالی شدیدی رخ داد که هم فرانسه و هم آلمان را تحت تأثیر قرار داد. شرایط آب و هوایی، قحطی ویرانگری را ایجاد کرد که به ویژه برای فقرای منطقه سخت بود.

والدو ثروت خود را از تجارت بازرگانی به دست آورده بود و مرد بسیار ثروتمندی بود. والدز، والدو، بین ۲۷، مه و ۱ اوت ۱۰۷۲، سه روز در هفته به طور منظم نان، سوپ و گوشت به هر کسی که درخواست می‌کرد می‌داد. در ۱۵ اوت همان سال، در جشن عروج، او به فقرا در خیابان‌ها پول می‌پاشید و می‌گفت که هیچ کس نمی‌تواند به خدا و ثروت خدمت کند (متی ۶). (رهگذران و دوستانی که رفتار عجیب این تاجر ثروتمند را مشاهده کرده بودند، شروع به زیر سوال بردن سلامت عقل او کردند.

با این وجود، بنا به گزارش‌ها، او اعمال خود را به عنوان انتقامی از دشمنانش که او را برده پول و خلق چیزها کرده بودند، توجیه می‌کرد و همچنین می‌گفت که این کار را انجام داده است تا به شنوندگانش بیاموزد که به جای ثروت به خدا اعتماد کنند. دوستان و آشنایان تجاری او، از جمله همسر خودش، به طور فزاینده‌ای فکر می‌کردند که او کاملاً دیوانه شده است. همسرش که برای سبک زندگی و شیوه زندگی ثروتمندانه خود بسیار ارزش قائل بود، ناامیدانه سعی کرد او را متقاعد کند که نظرش را تغییر دهد و از نزدیکترین دوستانش کمک گرفت تا با او استدلال کنند.

اما والدو ذهنش را متمرکز کرده بود. این موضوع شکاف بزرگی بین والدو و خانواده‌اش ایجاد کرد، به خصوص زمانی که والدو شروع به انجام تمهیدات قانونی برای اختصاص بخش قابل توجهی از ثروت و دارایی‌هایش به تأمین معاش همسر و دو دخترش کرد. والدو برای پیروی از دستور کتاب مقدس مبنی بر بخشش و پیروی از مسیح، از خانواده‌اش فاصله گرفت و عملاً خود را طلاق داد.

آنها نمی‌توانستند این تغییر ناگهانی در زندگی او را درک کنند، اما با این حال او عمیقاً به آنها اهمیت می‌داد. دعوت او به شاگردی اکنون تمرکز اصلی او شده بود. در جامعه‌ای که عمدتاً بی‌سواد بود، سنت شفاهی نقش کلیدی در حفظ و آموزش تاریخ آن ایفا می‌کرد.

اروپا در قرن دوازدهم بیش از ۹۰٪ بی‌سواد بود. فقط ثروتمندان و طبقه حاکم می‌توانستند از نعمت آموزش بهره‌مند شوند. در چنین شرایط فرهنگی، داستان‌سرایی، شعر و تصنیف‌های طولانی به ابزار اصلی انتقال دانش و اطلاعات در جامعه تبدیل شدند.

والدو و پیروانش با اعلام و آموزش کلمات کتاب مقدس به زبان مردم، تمرکز بیشتری بر اهمیت ارتباط شفاهی گذاشتند. این یک تغییر اساسی در کلیسای کاتولیک روم بود که معتقد بود زبان کتاب مقدس باید به لاتین محدود شود، زبانی که کمی بیش از ۱٪ از جمعیت آن را می‌فهمیدند. اعلام کلام خدا به زبان مردم توسط والدو در ابتدا بسیار محبوب و مورد استقبال قرار گرفت.

با این حال، اثربخشی خدمت والدو توسط سلسله مراتب کاتولیک رومی به عنوان یک تهدید تلقی می‌شد، که پیروان والدو و اعلامیه عمومی آنها از کتاب مقدس را محکوم کردند. او و پیروانش، که فقیران لیون نامیده می‌شدند، در سال ۱۱۸۴ تکفیر شدند. بعداً، در سال ۱۲۱۵، آنها به عنوان مرتد محکوم شدند.

آزار و اذیت فقرای لیون به طور فزاینده‌ای توسط کلیسا سازماندهی شد و تا قرن چهاردهم، کاتولیک‌های رومی جنگی صلیبی را برای نابودی این بدعت و تمام پیروان آن آغاز کردند. در طول این دوره چند صد ساله، سه افسانه جداگانه پیرامون تغییر مذهب والدو در جوامع والدنسیایی پدیدار شد که جایگزین داده‌های واقعی پیرامون قحطی که در سال ۱۱۷۲ فرانسه و آلمان را تحت تأثیر قرار داد، شد. این حقایق با گذشت زمان تا حد زیادی فراموش شده بودند، اما افسانه‌هایی که در سراسر اروپای غربی در جوامع والدنسیایی پدیدار شدند، خاطرات واکنش والدو به رنجی را که قحطی برای فقرای شهر لیون در سال ۱۱۷۲ ایجاد کرده بود، تفسیر و حفظ کردند.

جورجیو تورین، مورخ و والدنسیان، نویسنده کتاب «والدنسی‌ها، هشتصد سال اول» که در سال ۱۹۸۰ نوشته شده و خود یک کشیش و مورخ والدنسیان است، سه داستان پیرامون تغییر کیش والدو را شناسایی کرده است. به عنوان وسیله‌ای برای حفظ و انتقال تاریخ مردم والدنسیان، بررسی هر یک از این خطوط داستانی برای ما مهم است زیرا آنها درجه‌ای از سیالیت را نشان می‌دهند که بخش عمده‌ای از منشأ و تاریخ اولیه جنبش والدنسیان را احاطه کرده است. همانطور که در خطبه بعدی خواهیم دید، خواننده باید نقش مهمی را که اسطوره‌ها در ایجاد تاریخ والدنسیان ایفا کرده‌اند، درک کند. این خطبه به نقش اسطوره‌سازی در درک ریشه‌های جنبش والدنسیان می‌پردازد.

داستان‌سرایی نقش مهمی در ایجاد و تقویت هویت و عزم ایمان مردم والدوسی در دوران آزار و اذیت شدید ایفا کرد. جالب است که چگونه هر سه این داستان‌ها به تقویت حقایق تاریخی که در قرن گذشته کشف شده‌اند، کمک می‌کنند. هر سه داستان، بینشی از بافت فرهنگی زندگی والدو ارائه می‌دهند.

داستان اول. روزی والدو پس از مراسم عشای ربانی برای گپ زدن با دوستانش توقف کرد و صدای نوازنده‌ای را شنید که در خیابان‌ها پرسه می‌زد و آواز می‌خواند و او نیز با عود خود او را همراهی می‌کرد. نوازنده داستانی درباره زندگی سنت الکسیس، پسر ثروتمند و لوس یک خانواده اشرافی، می‌خواند.

در شب عروسی‌اش، در موجی از احساس گناه نسبت به ثروت و سبک زندگی مجللش، الکسیس تصمیم ناگهانی گرفت که عروسش را ترک کند و برای توبه به سرزمین مقدس برود. در آنجا، در نتیجه‌ی زندگی توأم با محرومیت از خود و رنج، چنان چهره‌اش تغییر کرد که سال‌ها بعد، در بازگشت به شهر زادگاهش، هیچ‌کس او را نشناخت. او که به عنوان یک بی‌خانمان و مطرود طرد شده بود، تنها در زیر پلکانی در شهر رها شد تا بمیرد و هیچ‌کس تا پس از مرگش هویت او را نمی‌دانست.

طبق افسانه‌ها، والدو چنان تحت تأثیر آواز این نوازنده قرار گرفت که از نوازنده دعوت کرد تا به خانه‌اش بیاید، غذا بخورد و شب را با او بگذراند. والدو با شنیدن دوباره آواز، هویت خود را در داستان تشخیص داد و شروع به تغییراتی کرد که زندگی تجملاتی سابقش را کنار می‌گذاشت. در قرن دوازدهم، نوازندگان سیار که تروبادور نیز نامیده می‌شدند، در اروپا بسیار محبوب بودند.

همانطور که آنها موسیقی و داستان‌های خود را از شهری به شهر دیگر می‌آوردند، ایده‌های جدید و حتی شیوه‌های جدید گفتار را گسترش می‌دادند که بر طبقات ثروتمند و بازرگان تأثیر می‌گذاشت. یکی از مضامین غالب در ترانه‌های تروبادورها، مفهوم عشق درباری بود که نقش نمایش‌های عشق آیینی‌شده عمومی را در روابط و ازدواج ارتقا می‌داد. مفهوم عشق درباری سرانجام درجه برابری بیشتری را بین زوج‌های متاهل نسبت به آنچه تا آن زمان در جامعه وجود داشت، ترویج داد، اما نقش زن مجرد را نیز کم‌اهمیت و فرعی جلوه داد.

کنایه‌های جنسی و درام در روابط زن و مرد نیز از موضوعات موسیقی شاعر بود. با توجه به محبوبیت تروبادورها در طول زندگی والدو، این داستان مطمئناً قابل قبول است، اما زمینه قحطی که در زمان گرویدن او به مسیحیت بر جامعه تأثیر گذاشته بود را در نظر نمی‌گیرد. داستان شماره دو

والدو که تاجری ثروتمند بود و هر روز با انبوهی از فقرا احاطه می‌شد، به مرور زمان دچار عذاب وجدان شد و از یکی از دوستانش که به عنوان کشیش و متکلم در کلیسا خدمت می‌کرد، راهنمایی و حکمت خواست. پس از گفتگویی بسیار طولانی، کشیش از پرسش‌های بی‌وقفه والدو خسته شد و پیشنهاد داد که آیه ۲۱ از انجیل متی، باب ۱۹، را بخواند که در آن عیسی به یک حاکم جوان ثروتمند می‌گوید که برود و دارایی‌هایش را بفروشد و بیاید و از او پیروی کند. این سخنان چنان تأثیر قدرتمندی بر والدو گذاشت که او آنها را کاملاً مطابق با قانون دنبال کرد و سوگند خورد که زندگی خود را به معنای واقعی کلمه با فرامین عیسی مطابقت دهد.

داستان دوم، روابط مداوم والدو با رهبران کلیسای کاتولیک در لیون را برجسته می‌کند. والدو به عنوان یک تاجر ثروتمند، حامی کلیسا و یک رهبر غیر روحانی بود و چنین مکالمه‌ای، یا حتی مجموعه‌ای از مکالمات با کشیشان و دیگر رهبران منصوب، ممکن است در زمانی رخ داده باشد که والدو با حس ندای درونی در زندگی خود دست و پنجه نرم می‌کرد. در این داستان، متن کتاب مقدس مستقیماً بر همان بخشی تمرکز می‌کند که در تصمیم والدو برای تبدیل زندگی‌اش به بیانی رادیکال‌تر از ایمان مسیحی نقش اساسی داشت.

با این حال، بخش زیادی از تعامل مستقیمی که والدو بین ماه مه و اوت ۱۱۷۲ با فقرا داشت و به قحطی که باعث رنج بسیاری در اطرافیان‌ش شده بود، پرداخت، از قلم افتاده است. داستان سوم. والدو یکی از دوستان نزدیک خود را که تاجری در لیون بود، از دست داده بود.

دوست والدو در ضیافتی که هر دو در آن شرکت داشتند، ناگهان به طرز عجیبی درگذشت. والدو که از فقدان دوستش غمگین بود و به معنای مرگ خود می‌اندیشید، از خود پرسید: اگر مرگ به شیوه‌ای مشابه بر من غلبه

کند، چه؟ آیا روح من برای این سفر آماده خواهد بود؟ پس از هفته‌ها جستجوی درونی، گزارش شده است که او تصمیم گرفته است که خود را از تمام ثروت و مشاغل تجاری‌اش رها کند. بر این اساس، والدو تصمیم گرفت زندگی جدیدی را بدون هیچ گونه قید و بندی از ثروت و دارایی‌های شخصی آغاز کند.

در این داستان، تمرکز و انگیزه‌ی مرگ خود والدو، محرک اصلی تأثیرگذار بر اعمال اوست و بحرانی در ایمان و هویت ایجاد می‌کند که ناشی از احساس اجتناب‌ناپذیری داوری الهی است. غذا دوباره در این داستان مطرح می‌شود و نقش مهمی در تغییر دین والدو ایفا می‌کند، زیرا ضیافتی است که والدو و دوستش را در همان لحظه‌ای که دوستشان می‌میرد، گرد هم می‌آورد. اما داستان از یک بحران وجودی صحبت می‌کند و هیچ اشاره‌ای به نقش کتاب مقدس در هدایت تغییر دین والدو نمی‌کند.

هر یک از این داستان‌ها پیرامون منشأ اسطوره‌ای تغییر کیش والدو و آغاز جنبش والدوسی، اهمیت قصه‌گویی را در فرهنگی که بیش از ۹۵٪ بی‌سواد بود، نشان می‌دهد. در منطقه‌ای نفوذ که از جنوب فرانسه تا شبه‌جزیره ایتالیا، از شمال مرکزی آلمان تا اتریش و بوهیمیا را در بر می‌گرفت، واعظان والدوسی که تمام کتاب‌های مقدس را از حفظ بودند، در خدمت سیار خود مشغول بودند و به صورت دو نفره سفر می‌کردند و از قصه‌گویی برای انتقال انجیل استفاده می‌کردند. با وجود تنوع این سه داستان در مورد تغییر کیش والدو، هر یک از آنها تمایل جدی خود را برای آموزش نسل‌های بعدی در مورد ریشه‌های ایمانشان نشان می‌دهند تا هر مؤمنی عوامل متمایزی را که تفسیر آنها از مسیحیت را از کاتولیک‌های رومی متمایز می‌کند، درک کند.

در گستره جغرافیایی و فرهنگی وسیع اروپا، جایی که پیروان این جنبش در فرهنگ‌های متنوعی زندگی می‌کردند و به زبان‌های مختلفی صحبت می‌کردند، جای تعجب نیست که روایت‌های متعددی از تغییر کیش والدو وجود داشته باشد. وقتی مضامین مشابه ارزیابی شوند، همه آنها تصمیم والدو را برای رها کردن زندگی ثروتمندانه و تجملاتی نسبی، پذیرفتن زندگی فقیرانه و اعلام انجیل به عموم مردم، بیان می‌کنند. هر یک از این سه داستان، نشان‌دهنده تغییر شخصی از سبک زندگی خدمت به خود و به سوی یک زندگی جدید و رادیکال برای پذیرش فقر، گسترش انجیل و خدمت به نیازهای فقرا است.

وقتی این داستان‌ها را با واقعیت‌هایی که در مورد بافت تاریخی لیون در سال ۱۱۷۲ آشکار شده‌اند، مقایسه کنیم، می‌توان پذیرفت که عناصر هر سه داستان، بازتابی از اتفاقاتی هستند که منجر به دگرگونی بنیادین در زندگی والدو شدند. با این حال، چه در یکی از داستان‌های ذکر شده در بالا بیان شده باشند و چه نشده باشند، این دگرگونی پس از بررسی متون مقدس و گذراندن دوره‌ای از جستجوی عمیق درون رخ می‌دهد. از دل این فرآیند، والدو به درک جدیدی از حضور زنده و شناخت شخصی خود از ندای عیسی مسیح رسید.

جورج اوتورن در تحلیل خود از این داستان‌ها اشاره می‌کند که دو نتیجه بسیار متمایز از گرویدن خود والدو به مسیحیت حاصل شد. اول، انجیلی که در زندگی خودش بیان شده بود، باید در دسترس همه مردم قرار می‌گرفت و به آنها فرصت می‌داد تا به آن پاسخ دهند. دوم، دعوت به شاگردی، همانطور که او احکام کتاب مقدس از متی ۱۸ را برای خود و پیروانش تفسیر می‌کرد، به معنای رهایی کامل خود از ثروت و دارایی و تغییر جهت خود به استفاده از دارایی و ثروت برای رفع نیازهای فقرا بود، زیرا خود نیز فقیر می‌شد.

واکنش والدو، قدرت حیات رستاخیزی را منعکس می‌کرد که نه تنها بر زندگی او تأثیر گذاشت، بلکه بر زندگی بسیاری از افرادی که پیام انجیل را شنیدند و با نذر فقر و تمایل به مشارکت در اعلام عمومی انجیل پاسخ دادند، نیز تأثیر گذاشت. در زندگی و شهادت ایمان والدو، آغاز قدیمی‌ترین و پیوسته‌ترین شاهد سازمان‌یافته از تفکر و عمل مسیحی پیش از اصلاحات، پایه‌گذاری و به حرکت درآمد. علیرغم تلاش‌های هماهنگ کلیسای کاتولیک روم برای نابودی این شاهد منحصر به فرد از ایمان مسیحی، این شاهد تا طلوع اصلاحات پروتستانی سال بعد دوام آورد و غالب شد ۳۵۰.

شایان ذکر است که نام کوچک پیتر، که اغلب هنگام اشاره به والدو ذکر می‌شود، به عنوان بخشی از نام والدو در هیچ سندی که در زمان حیات او سرچشمه گرفته است، ذکر نشده است. تنها ۲۰۰ سال بعد، در قرن چهاردهم، نام پیتر برای اولین بار به والدو نسبت داده شد. مورخان معتقدند که در اوج آزار و اذیت علیه والدوسیایان، در آن زمان بود که والدوسیایان نام پیتر را به خود نسبت دادند، که اتفاقاً اولین و برجسته‌ترین شاگرد عیسی مسیح بود.

با نسبت دادن این نام به والدو به عنوان وسیله‌ای برای مشروعیت بخشیدن به والدو و جنبش والدنسی، و پیوند دادن هر دوی آنها به ریشه‌های ایمان مسیحی و اولین رهبر آن، پطرس رسول، پس از عروج عیسی مسیح. این اشاره به کلیسای اولیه و پیشنهاد آن مبنی بر پیوندهای جنبش از طریق جانشینی رسولان، زمانی که کلیسای کاتولیک روم و فرهنگ اطراف آنها را به عنوان بدعت‌گذار معرفی کردند و به دنبال نابودی کامل آنها بودند، به منبع مهمی از قدرت و اعتقاد برای والدنسی‌های تحت آزار و اذیت تبدیل شد. در مواجهه با تفتیش عقاید و سایر اشکال آزار و اذیت توسط کلیسای روم، والدنسی‌ها با تأکید بر پیوندها با منشأ کلیسای مسیحی، که آن نیز توسط قدرت‌های حاکم زمان خود مورد آزار و اذیت قرار می‌گرفت، آرامش یافتند.

ایده جانشینی رسولان و ریشه‌های ایمان والدوسیایی به طور کامل‌تر در خطبه‌ای با عنوان «بیرون از سایه‌های تاریخ» در این مجموعه بررسی شده است.

دکتر کوین فردریک، تاریخ والدوسیایی‌ها را تدریس می‌کند. این جلسه ۱، ریشه‌های تغییر کیش والدو است.